

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. O. Jurečkové ve věci

žalobce: **J. O.**, narozený xxx
bytem xxx,
zastoupený Mgr. Rebekou Mot'ovskou Židuliakovou, advokátkou,
sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**,
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ze dne 15. 05. 2024, č. j. MHMP 930109/2024, (z. č. 106/1999 Sb.)

takto:

- I.** Řízení se zastavuje.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci se vrací soudní poplatek snížený na částku 1 000 Kč, která bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze.
- IV.** Soud vyzývá zástupkyni žalobce, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení sdělila číslo bankovního účtu, na který má být vrácen zaplacený soudní poplatek.

Odůvodnění:

- Žalobce požádal Magistrát hl. m. Prahy (**povinný subjekt**) o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (**informační zákon**). Povinný subjekt informaci odmítl poskytnout (rozhodnutí ze dne 15. 5. 2024). Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil odvoláním. Žalovaný ovšem o odvolání nerozhodl. V 15denní lhůtě od podání odvolání měl povinný subjekt předat spis žalovanému, který měl v další navazující 15denní lhůtě o odvolání rozhodnout. Dle žalobce byl posledním dnem pro vydání rozhodnutí o odvolání 18. 7. 2024 (pozn. soudu žalobce zřejmě myslel 3. 7. 2024). Dne 8. 7. 2024 podal žalobce žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti k Úřadu pro ochranu osobních údajů. Tento vydal dne 6. 8. 2024 opatření proti nečinnosti, kterým přikázal žalovanému rozhodnout ve lhůtě 15 od doručení opatření. Opatření bylo zřejmě doručeno ten samý den. Posledním dnem 15ti denní lhůty tak byla středa 21. 8. 2024. Žaloba byla podána dne **26. 8. 2024**. V žalobě namítal žalobce nečinnost žalovaného, který dosud nerozhodl o jeho odvolání.
- Dne 30. 10. 2024 zaslal žalobce soudu zpětvzetí žaloby a to s ohledem na skutečnost, že žalovaný rozhodl ve věci žalobce rozhodnutím ze dne 16. 10. 2024, č.j. MD – 56612/2024-072/2. Žalobce rovněž přiložil rozhodnutí ze dne **15. 10. 2024**, č.j. MD – 56612/2024-072/2. Dále navrhl, aby soud řízení zastavil a přiznal mu náhradu nákladů řízení ve výši 13 342 Kč.
- Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), může návrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Dle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Jelikož žalobce vzal žalobu v celém rozsahu zpět, soud řízení zastavil (výrok I).

4. Dle § 60 odst. 3 s. ř. s., *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.*
5. Vydání rozhodnutí bylo to, čeho se žalobce domáhal, a současně bylo důvodem pro její zpětvzetí. Žalobce před podáním žaloby vyčerpal prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti; žalovaný však zůstal nadále nečinný.
6. Žalobce tedy vzal žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, má tedy právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.
7. Dle § 60 odst. 7 s. ř. s., *jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.*
8. Soud v tomto ohledu odkazuje na usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 9. 2013, č.j. 22 A 66/2013 – 24, jehož právní věta zní: *„Zvažuje-li soud při rozhodování o náhradě nákladů řízení dle § 60 s. ř. s. otázku, zda náklady spojené se zastupováním advokátem lze považovat za náklady účelně vynaložené, neměl by pouštět ze zřetele i samotný účel procesu jako takového. Jeho účelem je poskytování ochrany porušeným nebo obroženým skutečným subjektivním hmotným právům a právem chráněným zájmům. V souladu s tímto vymezením účelu soudního procesu nejsou situace, kdy se řízení vede nikoliv kvůli věci samé, ale kvůli částce, která může být přiznána na náhradě nákladů řízení; nelze připustit, aby soudní řízení bylo odtrženo od jeho skutečného společenského poslání a aby se místo poskytování ochrany stalo výlučně nástrojem sloužícím k vytváření snadného a nijak neodůvodněného zisku na úkor protistrany.“*
9. Krajský soud v rozhodnutí dále uvedl: *„Krajský soud po zhodnocení všech shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalobce svým typizovaným jednáním – opakovaným podáváním ztypizované žaloby na ochranu proti nečinnosti ve spolupráci stále s týmž advokátem v situaci, kdy se očekává učinění procesního úkonu nečinného orgánu – nesleduje cíl, k němuž je soudní řízení určeno (vydání požadovaného rozhodnutí), ale naopak tímto způsobem toliko generuje náklady soudního řízení. V této souvislosti nelze odhlížet od toho, že obsahově stejná podání jako jsou podávané žaloby proti nečinnosti (odkaz na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15.11.2012 č.j. 2 Ans 13/2012-14) produkuje žalobce sám i bez advokátní pomoci, čehož je v nyní posuzovaném případě zjevným příkladem žalobcovo podání ze dne 27.5.2013.“*
10. Soud předně uvádí, že mu je z úřední činnosti známo, že žalobcova zástupkyně podala od 6. 5. 2024 u zdejšího soudu již 47 žalob na ochranu proti nečinnosti. Tyto žaloby se zpravidla týkají obdobných případů – žalobce požaduje po magistrátu konkrétní dokumenty a následně žalobou brojí buď proti nečinnosti magistrátu či žalovaného. Opakují se i jména žalobců. Žalobce podal 7 takových žalob, pan Z. S. 3, pan J. H. jich podal 6, pan Z. Š. jich podal 20!
11. Již samotné množství těchto řízení je nestandardní. Soud má proto za to, že podávání takového množství žádostí o informace jednoho žadatele v samostatných žádostech, ačkoliv by bylo možné tyto dotazy vyřídit žádostí jedinou, neúměrně zatěžuje jak správní orgán, tak soud následným podáváním žalob na ochranu proti nečinnosti takovými žádostmi zahlceného správního orgánu popřípadě orgánu odvolacího. Podat jednu žádost a v ní požádat o zaslání všech požadovaných dokumentů se jeví jako úsporné a logické řešení. Žalobce se tak do značné míry podílel na tom, že správní orgán nebyl schopen o jeho žádosti rozhodnout v zákonné lhůtě. Následné podávání žalob na ochranu proti nečinnosti shledává soud s ohledem na shora uvedenou judikaturu šikanózním výkonem práva, který by neměl být soudy podporován. Tento postup žalobce proto představuje dle soudu důvod zvláštního zřetele hodný odůvodňující nepřiznání nákladů řízení ve smyslu ust. § 60 odst. 7 s.ř.s.
12. O vrácení soudního poplatku rozhodl soud podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, dle něhož soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobce vzal žalobu zpět před prvním jednáním ve věci samé. Soudní poplatek za Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

podanou žalobu v této věci činil 2 000 Kč. Soud tedy dle výroku III vrátí žalobci část soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobci vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Zároveň s tím soud vyzval zástupkyni žalobce ke sdělení čísla účtu, na nějž má být vrácen zaplacený soudní poplatek (výrok IV).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení, tj. výroku II. je nepřípustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost proti výroku III. a IV. je nepřípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.].

Praha dne 5. listopadu 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.